

Na úvod

Nech zostúpi tvoj Duch...

Pred viac než 30 rokmi mala poľská komunistická strana problém. Volal sa Karol Wojtyła. Strana síce bola hrdá na svojho krajana, ale bála sa pápeža, ktorý chcel navštíviť svoju vlasť. Odmietnuť to však nebolo možné, a tak sa v júni roku 1979 Ján Pavol II. vydal na púť do Poľska. Celou cestou ho víтали miliónové davy čakajúce na každé jeho slovo.

A nečakali nadarmo. V priebehu vigílie Zoslania Ducha Svätého sa pápež modlil: „Nech zostúpi tvoj Duch a obnoví tvár zeme! Tejto zeme!“ Neboli to obyčajné slová, bolo to skôr vyjadrenie toho, čo sa práve dialo. Ľudia prežívali dar veľkého vanutia Ducha, ktoré menilo Poľsko, Európu a vlastne aj celý svet.

Práve táto modlitba a jej účinok inšpirovali o. Františka Blachnického. Vytvoril plán veľkej evanjelizácie *Ad Christum Redemptorem* (Ku Kristovi Vykupiteľovi). Plán, ktorý vďaka konkrétnej modlitbe, evanjelizácii a službe uzdravenia dá každému možnosť poznať Krista. Je to síce cieľ nad naše možnosti, ale pokiaľ sa ako Ján Pavol II. budeme s vierou modliť jeho slovami, čo zabráni novému vyliatiu Ducha Svätého?

Nástupca otca Blachnického, generálny moderátor Oázového hnutia otec Adam Wodarczyk, nás nabáda: „Je potrebné modliť sa konkrétne: za svoje spoločenstvo, farnosť, diecézu, za svoju krajinu. Za suseda, možno za niekoho z vlastnej rodiny, za kolegov a spolužiakov. Je potrebné vytrvalo prosiť Boha, aby premenil ich srdcia. Tým sa začína plán *Ad Christum Redemptorem*. Takže, bratia a sestry, modlite sa, aby Pán premieňal nás aj tvár tejto krajiny. Povzbudzujem všetkých členov Hnutia Svetlo-Život, aby

k svojej každodennej osobnej modlitbe pripojili slová modlitby: „Nech zostúpi tvoj Duch a obnoví tvár zeme! Tejto zeme!“

www.svetlo-zivot.cz

Formácia

Pedagogika nového človeka

20. storočie malo mnoho významných osobností, ktoré môžeme smelo nazvať prorokmi. Radíme medzi nich aj zakladateľov rôznych cirkevných hnutí, z ktorých každý sebe vlastným spôsobom odhalil akoby „novú cestu“ k Bohu, novú cestu pre Cirkev.

Jedným z nich je aj František Blachnický, poľský diecézny kňaz, zakladateľ Hnutia Svetlo-Život, populárne nazývaného Oáza. Prinášame úryvok z jeho prednášky, v ktorej prorocky odhalil slabiny súčasného človeka, ukázal vznešený ideál slobody, ale zároveň načrtol aj reálnu cestu od slabosti k sile.

Jeden z prvých pokusov charakterizovať Hnutie Svetlo-Život sa objavil v istom talianskom časopise v článku pod názvom *Pedagogika nového človeka*. Tak ho videli členovia hnutia Comunione e Liberazione, keď ho v Poľsku objavili a zoznámili sa s ním. Tento názov je aktuálny dodnes, hoci jeho obsah je ešte plnší a hlbší.

Ideál nového človeka ma nadčasové, absolútne črty. Je to totiž obraz človeka, ktorý zodpovedá plánu Boha – Stvoriteľa. Pedagogika nového človeka ponúka cieľ, cesty a spôsoby – metódy, ako tento cieľ dosiahnuť, ale upozorňuje taktiež na chyby, deformácie, „choroby“ dnešného človeka. A tieto obrazy dnešného človeka vzbudzujú obavy.

1. Človek dezintegrovaný

Produktom dnešnej civilizácie je človek dezintegrovaný, vnútorne rozháraný.

Formácia

Jeho dezintegrácia je často dôsledkom nadbytku informácií. Predovšetkým ide o dezintegráciu medzi sférou poznávania, rozumom a vôľou; medzi poznanou pravdou, konaním a životným postojom; medzi „vedieť“ a „byť“. Človek vie, čo a ako má robiť, ale nie je dôsledný: koná inak, ako má. Pravda už nie je prežívaná ako normatívna sila, ktorá vyžaduje poslušnosť a ktorej sa majú podriaďiť požiadavky života.

Príčiny tejto dezintegrácie môžu byť vonkajšie a vnútorné. Vonkajšie súvisia s vnucovaním klamstva – napr. politickým terorom, terorom verejnej mienky, ktorý spôsobuje, že človek sa bojí hovoriť a konať podľa pravdy. Vnútorné príčiny súvisia s podliehaním náruživostiam, slabostiam a závislostiam, v dôsledku čoho sa to, čo je príjemné, kladie nad to, čo je pravdivé a správne. Výsledkom pôsobenia týchto príčin je človek rozbitý, žijúci v akejsi hlbokoj schizofrénii.

2. Človek konzumný

Súčasný človek sa zvlášť v bohatej spoločnosti Západu javí ako človek konzumný, jednostranne zameraný na konzumáciu materiálnych dohier. Ak tento človek niečo aj produkuje, jeho produkcia stojí hlavne v službe spotreby. Preteky produkcie a spotreby sa prejavujú predovšetkým v umelom rozširovaní spektra potrieb, v stálom zvyšovaní ich úrovne, čo sa však nemôže rozvíjať donekonečna, a preto nevyhnutne vedie k nadvýrobe a k hospodárskej kríze. Obeťou tohto systému je človek, ktorý sa jednostranným zameraním na spotrebu stáva pasívnym, málo aktívnym a málo tvorivým. Cieľ života nevidí v tvorení a dosahovaní vyšších hodnôt, ale v užívaní materiálnych, zmyslových dohier. Túžba po absolútne, ktorá je človeku vrodená, vedie potom k jej falošnému uspokojovaniu v alkoholizme, narkománii alebo v neviazanom sexe. Je to preto, lebo túžba užívať súvisí s úsilím stupňovať užívanie do nekonečna. Tak vzniká typ človeka, ktorý v nadväznosti na porekadlo, pripisované Sokratovi: „Žije, aby jedol, avšak neje, aby

žil.“ Žiť mení na užívať.

3. Človek výkonu

Toto je ďalšia deformácia obrazu človeka v súčasnej civilizácii. Všetky svoje sily a úsilie koncentruje na dosiahnutie úspechov v nejakej úzko špecializovanej oblasti, pričom svoju hodnotu meria svojimi výsledkami. Aj spoločnosť ho odmeňuje podľa jeho výkonu či úspechu. A tak sa ani vo vedomí človeka, ani v jeho hodnotení spoločnosťou neberie do úvahy jeho hodnota ako človeka, hodnota jeho charakteru, hodnota jeho osobného úsilia, ale len jeho výkon, ktorý mu prináša slávu, obdiv, potlesk alebo iné, napr. materiálne zisky. Pre jedných je takým výkonom športový rekord, pre iných víťazstvo v súťaži krásy, získanie diplomu alebo titulu, pre ďalších postup na mocenskom rebríčku či získanie väčšieho majetku. V komunizme to bolo napríklad prekročenie normy v práci a získanie titulu Hrdina socialistickej práce. Takto sa človeku prirodzené úsilie po dokonalosti zužuje na dosahovanie výkonov alebo rekordov, ktoré zriedkakedy zdokonaľujú celého človeka, ale sú klamlivým a často krátkodobým pseudouspechom.

4. Človek stáda – človek manipulovaný

Všetky vyššie spomenuté tendencie vedú k tomu, že človek prestáva byť osobou a stáva sa predmetom. Výsledkom je človek stáda, človek masy, človek zbavený „ja“. Takýto človek nie je mysliaci, slobodne si vyberajúci a o sebe rozhodujúci podmet, ale je predmetom rôznych manipulácií. Myslí a robí podľa sloganov, ktoré počuje v médiách, necháva sa viesť módu, verejnou mienkou. Nekriticky robí to, čo iní, a to preto, lebo aj iní to tak robia, bez vlastnej, osobnej motivácie. Taký človek je otrokom, ktorý je manipulovaný inými, je závislý na riadiacich centrách a spoločenských mechanizmoch.

Pedagogika nového človeka, vypracovaná v Hnutí Svetlo-Život, dáva definíciu ideálu a určením cieľa výchovy dôslednú odpoveď na nedostatky a ohrozenia súčasného človeka. Odpoveďou na tieto

ohrozenia sú nasledujúce vlastnosti, realizované v oázovej pedagogike.

5. Človek integrovaný

V súčasnej pedagogike sa táto požiadavka nazýva požiadavkou etickej koncentrácie. Ide o to, aby sa vo vychovávanom dosiahla jednota medzi pravdami a zásadami poznávanými a uznávanými za správne a ich vyznávaním a používaním v živote.

Jednota svetla a života vnútorne integrujú človeka. Človek ako osoba stále stojí pred požiadavkou pravdy a svoju dokonalosť a vnútornú slobodu nachádza v jej dobrovoľnom uznaní a podriadení sa jej požiadavkám vo svojom živote. Pod svetlom, ktoré sa má vteliť do života, treba rozumieť: svetlo rozumu, svetlo svedomia, svetlo Božieho slova, svetlo Kristovho osobného vzoru, ktorý je hoden nasledovania, a svetlo Cirkvi (*lumen gentium*), ktorá dbá o bezchybné odovzdávanie týchto prameňov svetla a o ich správnu interpretáciu v konkrétnych situáciách. Úsilie o jednotu svetla a života v uvedených piatich rovinách v sebe zahŕňa integrálny a všestranný program výchovy nového človeka.

6. Človek vlastníci sa sebadarováním

Výraz „vlastniť seba v darovaní seba“ ako vyjadrenie spôsobu osobnej existencie je dôsledným protikladom konzumného človeka. Táto formulácia bola v Konštitúcii o Cirkvi v súčasnom svete vyjadrená takto: *„Človek nemôže v plnej miere nájsť sám seba, iba ak v nezištnej samožertve.“* (24) V biblickej terminológii sa takýto postoj opisuje slovom *agape*, ktoré zohráva kľúčovú úlohu v oázovej pedagogike. Kristove slová: *„Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“* (Mt 10, 39) vyjadrujú to isté.

7. Človek, ktorý sa realizuje službou

Slúžim, teda som. Je to iný spôsob vyjadrenia postoja vlastníctva seba v dávaní seba. Tento postoj ukazuje nového človeka ako protiklad k človekovi úspechu,

ktorý sa za každú cenu usiluje vyvýšiť nad ostatných ľudí, hoci len v jednej, úzko špecializovanej oblasti. Spoločným formálnym aspektom všetkých takýchto snažení je vidieť sa a žiť nejakým spôsobom „nad“ ostatnými ľuďmi. Táto existencia „nad“ prináša uspokojenie, preto sa ľudia podujímajú na veľké a vytrvalé, často obdivuhodné úsilia a zriekania. Avšak toto uspokojenie je krátkodobé a klamné.

Nový človek sa však realizuje v priam opačnom úsilí: nechcem byť „nad“, ale „pod“ druhým človekom, pri jeho nohách, v postoji služby. Takto človek, ktorý sa ponizuje, zároveň rastie vo svojej hodnote, dosahuje vrcholy ľudskej krásy a šľachetnosti, lebo o tom rozhoduje láska, ktorá je autentická len vďaka nezištosti. V tomto postoji človek nachádza skutočnú radosť, radosť byť sebou samým. Výchova človeka nezištnej služby je hlavným úsilím pedagogiky nového človeka.

8. Človek oslobodený

Všetky uvedené aspekty výchovného ideálu pedagogiky nového človeka možno vyjadriť pojmom oslobodený človek, človek naozaj slobodný. Je to opäť protiklad k človekovi stáda, ktorý tým, že je predmetom manipulácie, prestáva byť plne osobou a je zotročený.

Podstatou neslobody je to, že človek dovolí, aby ho iní brali ako predmet, objekt. Slobodný, oslobodený človek je naopak subjektom, ktorý sa realizuje vo vnútorných, suverénnych pohnútkach. Vôľa je však slobodná len vtedy, keď je usmerňovaná svetlom, keď je podriadená svetlu. V samotnom pojme slobody je teda obsiahnutá určitá závislosť: dobrovoľné prijatie, podriadenie sa svetlu pravdy. Tou pravdou je predovšetkým pravda o samotnom človekovi, o jeho podstate, ktorá sa prejavuje tým, že je povolaný vlastniť seba v nezištnom darovaní seba, čiže k láske *agapé*.

Tento cieľ alebo ideál výchovy v pedagogike nového človeka sa predkladá a prežíva v osobných vzoroch, ktorými sú

Kristus-Služobník a Nepoškvrená-Služobnica. Kristus-Služobník je v plnom význame tohto slova novým človekom. Je zjavením Boha v človekovi a človeka v Bohu, je naplnením jeho stvoriteľského a vykupiteľského plánu.

Všetky pokusy realizovať človeka vyššie opísaného ako človeka dezintegrovaného, konzumného, výkonného, ztročeného, manipulovaného Kristus odsudzuje ako hriešnu, deformovanú realitu, ktorá sa odkláňa od vzoru, ktorým je on sám. V ňom, v Kristovi, novom človekovi, sa nachádza konečné, normatívne kritérium posúdenia nesprávnych ľudských ciest a zdôvodnenie jeho pozitívneho ideálu. Len v Kristovi je človekovi daná moc: moc umožňujúca premenu, obrátenie a oslobodenie, moc realizovať ideál nového človeka. Tou mocou, ktorá je človeku daná, je Duch Svätý, skutočný vychovávateľ nového človeka v človekovi.

Vedľa Krista, v ktorom sa Boh zjavuje ako Sluha, ako ten, ktorý sa prišiel darovať, aby človek v službe a dávaní seba nanovo našiel seba, stojí Nepoškvrená-Služobnica ako najdokonalejší príklad nového, plne vykúpeného ľudstva. Mária sa v pedagogike nového človeka stáva bezprostredným vzorom výchovy, lebo nový človek sa realizuje vo vzťahu ku Kristovi ako vrcholu svojho darovania sa. A Mária je najdokonalejším príkladom tohto oddania sa Kristovi. Preto sa pedagogika nového človeka nazýva aj personalisticko-mariánska koncepcia výchovy.

Z knihy Františka Blachnického
Charyzmat i vierność, Carlsberg 1985.
Preklad M. K. pre www.smn.sk

Katechéza

Aké je moje povolanie?

Každý z nás je tu na tejto zemi určitý počet rokov – 20, 30, 40, 50 i viac. A každý z nás máme skúsenosť s niečím, čomu hovoríme povolanie. Buď sa preň ešte len rozhodujeme, alebo sme sa preň už rozhodli. A potom si kladieme otázku, ako to svoje povolanie žiť.

Včera a predvčerom sme si čítali z knihy Genezis: *Tu Pán povedal Abrahámovi: „Odíď zo svojej krajiny, od svojho príbuzenstva a zo svojho otcovského domu do krajiny, ktorú ti ukážem. Urobím z teba veľký národ, požehnám ťa a preslávim tvoje meno a ty budeš požehnaním. Požehnám tých, čo ťa budú žehnať, a prekľajem tých, čo ťa budú prekľínať! V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme!”* (Gn 12, 1 – 3) A Abrahám, ktorý bol pohan, vstal a urobil, ako mu povedal Pán. Keby Abrahám nepovedal Bohu áno, tak by sme tu dnes neboli.

Abrahám prejavil svoju šlachetnosť a veľkorysosť, keď povedal Lotovi: *Preto povedal Abram Lotovi: „Nech nie sú rozbroje medzi mnou a tebou, medzi mojimi pastiermi a tvojimi pastiermi; sme predsa bratia! Či nie je pred tebou celá krajina?! Preto sa, prosím, odlúč odo mňa! Ak ty pôjdeš naľavo, ja pôjdem napravo, ak ty napravo, ja pôjdem naľavo!”* Tu zdvihol Lot oči a videl, že celé okolie Jordánu až po Segor to bolo predtým, ako Pán zničil Sodomu a Gomoru je zavlažované ako Pánov raj, ako egyptská krajina. Preto si Lot vybral celú krajinu okolo Jordánu a odtiahol na východ. Takto sa bratia oddelili jeden od druhého. Abram býval v krajine Kanaán, Lot sa zdržoval v mestách okolo Jordánu a utáboril sa aj v Sodome. (Gn 13, 8 – 13) Lot si teda vybral tú lepšiu časť, Abrahám tú horšiu, ale Boh Abraháma požehnal: *„Rozmnožím tvoje potomstvo ako prach na zemi. Ak teda niekto dokáže spočítať prach na zemi, bude môcť spočítať aj tvoje potomstvo.”* (Gn 13, 16)

Boh mal s Abrahámom svoj plán. Boh mal svoj plán s Jeremiášom. Jeremiášovi Boh povedal: *„Skôr, než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa, skôr, než si vyšiel z lona, zasnávil som ťa, za proroka pre pohanov som ťa ustanovil.”* (Jer 1, 5) A mal ho aj s Jánom Krstiteľom. Poslaním Jána Krstiteľa bolo ukazovať na Ježiša Krista, byť jeho ohlasovateľom. *„Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.”* (Lk 3, 4)

Aké je povolanie každého z nás? Povolanie je miesto, kde moje hlboké potešenie naplňa hlbokú potrebu sveta. Hlbokou potrebou sveta je, aby sme sa tešili z toho, že nás Pán povolal. Iba tak budeme mať v sebe vnútornú radosť. Nie je ľahké byť manželkou, manželom, kňazom alebo žiť v slobodnom stave. My hľadáme, aké je naše povolanie, naša cesta. Keď rozlíšim to, čo mi hovorí Pán, mám ho prosiť o požehnanie a potom to mám aj zrealizovať.

Každodenný život s našimi blízkymi je častokrát veľmi ťažký. A do týchto náročných vzťahov potrebujeme poslať Boha. Zo života Matky Terezy je známa nasledujúca udalosť: *„Keď som sa raz večer so sestrami vybrala von, našli sme štyroch opustených ľudí. Povedala som sestram, aby sa postarali o troch a ja som sa postarala o tú v najhoršom stave. Urobila som pre ňu všetko, čo som mohla, a uložila som ju do posteľe. Usmiala sa na mňa krásnym úsmevom a povedala: „Ďakujem.“ A hneď nato zomrela. Pochočila som, že vďačnosť prináša úsmev a stáva sa darom.“*

Naším povolaním je byť dobrým kresťanom. Pavol hovorí: *„Ale z Božej milosti som tým, čím som, a jeho milosť nebola vo mne márna.“* (1Kor 15, 10a) Ján Krstiteľ ukazoval na Krista priamo a radikálne. Akým spôsobom ukazujem na Krista ja? Matka Tereza povedala: *„Byť dobrou matkou, na to netreba veľké slová, ale veľké srdce.“* Byť dobrým otcom, synom, dcérou, zaťom, na to netreba veľké slová, ale veľké srdce. Musíme mať srdce otvorené na Boha. Otvorené na jeho volanie.

Jeden z dôvodov, prečo si Boh vybral Jána Krstiteľa ako Ježišovho predchodcu, spočíva v tom, že bol pokorný. Uvádza sa jednoducho ako *„hlas volajúceho na púšti“* (Mk 1, 3) bez okázalých predslovov alebo pompéznych titulov. Mnohí pozoruhodní svätci prišli pred Jánom, ale Ježiš povedal: *„Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján.“* (Mt 11, 11) Ján nemal žiadne skryté plány alebo nafúkané ego. Jeho poslanstvo

znelo: *„On musí rást, mňa musí ubúdať.“* (Jn 3, 30)

Z kázne o. Jožka Bujňáka 23. júna 2015
v kaplnke Charitného domu v Lipanoch

Aká je moja modlitba?

Prichádzame na liturgiu, aby sme ju obetovali za manželov, manželky, susedov, za vnúcatá, za deti. Chceme vás však osobne povzbudiť a poprosiť, aby sme túto svätú liturgiu, túto modlitbu obetovali hlavne za seba. Skúsme zabudnúť teraz na vnúcatá, na deti a skúsme si uvedomiť, že ja som ten, ktorý potrebuje Boží dotyk. Pred svätou omšou sme si na papieriky písali naše osobné úmysly. Skúsme tento úmysel zmeniť – pretože to ja sa musím obrátiť, zmeniť, a nie moje deti. My sme tí, ktorí potrebujeme modlitbu, to nás má Pán požehnať, zasiahnuť.

V prvom čítaní sme čítali o tom, že keď Mojžiš zostupoval z vrchu, tvár mu žiarila od rozhovoru s Pánom. Keď Áron a Izraeliti videli, že Mojžišovi žiari tvár, báli sa k nemu priblížiť. (Ex 34, 29 – 30) Izraeliti zakaždým videli Mojžišovu tvár a Mojžišovi tvár žiarila. Židia si všimli, že celá Mojžišova tvár žiarila a že je celý premenený.

Je to obraz, ktorý hovorí o tom, ako vyzerá naša modlitba. Je to rozhovor s Pánom? Naša modlitba má byť tiež taká, že keď ju skončíme, máme žiarieť. Nemusíme žiarieť na tvári, ale malo by to byť vidieť na našich skutkoch. Teda náš život, naše skutky by mali žiarieť.

A ako vyzerá moja modlitba? Je moja modlitba dialóg s Bohom? Dialóg, to nie je len hovoriť, ale dialóg, to je aj počúvať. Byť ticho a mlčať. Prísť k bohostánku, byť ticho, mlčať a počúvať. Jedna zbožná teta mi povedala, že sa jej nedarí v modlitbe, lebo ráno aj večer sa modlí asi 30 strán z jednej hrubej knihy. No toto nie je modlitba. Tá skutočná modlitba je postaviť sa pod kríž, kláknúť si k bohostánku a v tichu sa modliť a načúvať Bohu. Tým najzákladnejším druhom modlitby je modlitba srdcom, osobná modlitba, vnútorná modlitba.

V Oáze, teda v Hnutí Svetlo-Život jej

hovoríme stánok stretnutia. Dívam sa na Boha, počúvam Boha, stretávam sa s Bohom tvárou v tvár. To je opravdivá modlitba, v tichu a v mlčaní načúvať Bohu. To nie sú žiadne modlitbičky, deviatniky, žiadne litánie, mechanicky recitované. Keď táto vnútorná modlitba bude prítomná v našom živote, tak sa nám bude dariť aj v ostatných formách modlitby. Aj ostatné modlitby budú efektívnejšie. Musíme byť verní tejto vnútornej osobnej modlitbe, lebo je to stretnutie dvoch milujúcich srdiec. Je to vzájomný vzťah, keď sa s Bohom často rozprávame, ako keby sme spolu chodili na rande – a sme pevne presvedčení, že je to ten najlepšie využitý čas.

Zoberme si ako príklad komunikáciu medzi manželmi – niekedy je ten vzťah taký silný, že manželia sa nemusia spolu ani rozprávať, len sedia spolu bez slov, a rozumejú si. A tak je to aj vo vzťahu k Bohu – stačí byť ticho, mlčať a vnímať Boha, jeho prítomnosť, jeho lásku. Toto je tá skutočná modlitba. Ak bude takáto vnútorná modlitba prítomná aj v našom živote, celá naša tvár bude žiariť, celá naša bytosť bude žiariť, celý náš život bude žiariť. Celý náš život bude žiarivým svedectvom. Cez náš život, cez naše skutky, cez prejavy nášho súcitu, ľudskosti, cez pohostinnosť, cez bežné ľudské prejavy, cez chvíle, keď sme milí a pozorní, máme pomáhať ľuďom skusovať, aký dobrý je Pán.

Z kázne počas svätej omše 29. júla 2015
v kaplnke Charitného domu v Lipanoch

Pozvánka

Pochod za život

Príď do Bratislavy oslavovať život a povedať ÁNO ochrane ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, pridaj sa k desaťtisícim ľuďom a známym osobnostiam verejného života.

Nadväzujeme na úspešný prvý Národný pochod za život 22.09.2013, na ktorom sa v Košiciach zúčastnilo 80 000 občanov. Charakter pochodu je

radostný, plný sviežosti, vitality, empatie a úcty voči každému.

Program je pripravený od štvrtka 17.09. od 19:00 do nedele 20.09.2015 na rôznych miestach Bratislavy (Pisztoryho palác, kino Lumiére, Klub Vέčko, Námestie Jána Pavla II. v Petržalke, Hlavné námestie, Hviezdoslavovo námestie, Námestie SNP, Jezuitský kostol, Dóm svätého Martina, kostoly v Bratislave a priestory v centre Bratislavy):

- **Filmý** (*Lake of Fire; Juno; 4 mesiace, 3 týždne, 2 dni*)
- **Koncerty** (*Felice, Christallinus a Kuša, Timothy, F6, Lamačské chvály, BCC, Prielom, Marek Malina, Dom modlitby, Tím Považie, Calvary, Eben Ezer, Martindom, Čirová Mária, Peter Bažik*)
- **Literárna kaviareň** (*D. Pastirčák, P. Rankov, P. Korba, O. Tkáč, D. Madro*)
- **Workshopy** (*Študenti za život, Sexuálna výchova: Prečo by mi TO mali vysvetliť rodičia? Čo môžem robiť JA? Prolife doma, v škole, práci, obci, na facebooku... Čo znamená mať pro-life gynekologickú ambulanciu, Post-abortívny syndróm: pohľad psychológa, gynekológa a kňaza, Pomoc tehotným mamám: Nie som v tom sama a iné*)
- **Svedectvá**
- **Taizé modlitby**
- **Stretnutia mládeže**
- **Hraná krížová cesta**
- **Divadelné predstavenie** (*Lúče otcovstva*)

● **Program pre deti** (*Bábkové divadlo, Kúzelník, folklórne skupiny Studienka a Kremienok, Skautské mestečko, atrakcie*)

● **Slávnostná svätá omša** v Dóme svätého Martina v sobotu o 19:00 a pro-life bohoslužby v bratislavských kostoloch v nedeľu dopoludnia 08:00.

● **Oslavný a radostný** pochod centrom Bratislavy v nedeľu od 14:30 dlhý 2,6 km.

Hlavným iniciátorom a organizátorom Národného pochodu za život je Konferencia biskupov Slovenska (KBS). KBS si zároveň uvedomuje, že téma ochrany života sa týka celej spoločnosti, a preto sa snaží zapojiť do podujatia aj ďalšie

Pozvánka

cirkvi, spoločenstvá, pro-life organizácie a všetky mimovládne organizácie, ktoré sa stotožňujú s potrebou chrániť ľudský život od počatia po prirodzenú smrť.

Pochodom chceme vyjadriť, že už nestačí byť za život iba v našom súkromí, ale je potrebné sa aj verejne vyjadriť za ochranu života a vyžadovať zmeny veďúce k jeho ochrane.

Sme presvedčení, že:

- život každého človeka je neoceniteľný, preto má byť bezpodmienečne chránený počas celej jeho dĺžky od počatia po prirodzenú smrť a ľudská dôstojnosť každého človeka má byť plne rešpektovaná;
- tehotným matkám v núdzi je potrebné poskytnúť pomocnú ruku a oporu,
- osobitným spôsobom má byť chránená a podporovaná rodina založená manželstvom muža a ženy, nakoľko v takejto rodine sa vytvárajú ideálne podmienky na vznik a rozvoj života človeka;
- starostlivosť o deti a ich výchova je právom a zodpovednosťou rodičov, deti majú právo na rodičovskú ochranu, výchovu a starostlivosť.

Vyzývame všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa konkrétne zasadili za:

1. ochranu a úctu ku každému človeku od jeho počatia po prirodzenú smrť a šírenie týchto hodnôt v našej spoločnosti;
2. rešpektovanie dôstojnosti každého človeka;
3. pomoc ľuďom v núdzi, osobitne tehotným matkám, mnohopočetným rodinám a rodinám v ťažkej životnej situácii, ako

aj organizáciám, ktoré takúto pomoc poskytnú;

4. ukončenie zločinov na nevinných nenarodených deťoch a násilia páchaného na ženách v mene „možnosti voľby“;
5. ochranu manželstva muža a ženy ako kolískej života a základnej bunky spoločnosti;
6. rešpekt a garanciu osobitného práva rodičov na výchovu svojich detí.

Vyzývame všetkých verejných činiteľov, zvlášť poslancov NR SR, vládu SR, prezidenta SR a štátne inštitúcie, aby: **1.** vytvorili legislatívne podmienky na to, aby bol chránený každý človek od počatia po prirodzenú smrť; **2.** chránili jedinečné postavenie manželstva muža a ženy ako nenahraditeľného zväzku, ktorý je vyjadrením prirodzeného zákona rozpoznatelného rozumom; **3.** vytvorili také poradné a podporné mechanizmy, ako aj ekonomické a sociálne podmienky, v ktorých by rodiny boli povzbudzované prijímať deti; **4.** aktívne podporili inštitúcie, ktoré sú zamerané na pomoc rodinám v núdzi a tehotným matkám a ich deťom a prispeli k vytvoreniu účinnej siete pomoci.

Podpor Pochod za život príspeňím na účet verejnej zbierky 3512209151/0200 alebo zaslaním darcovskej SMS v tvare DMS medzera POCHOD na číslo 877.

Rozdávaj s nami radosť zo života, chráň ho s nami. Nech nám v tom Pán Boh pomáha!

www.pochodzazivot.sk

**národný pochod
za život**
BRATISLAVA 20. september 2015

radosť zo života

pochodzazivot.sk

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2015

Téma formačného roka:

Mocou Ducha Svätého

Iniciatíva: Milujem, preto nepijem!

9. – 11. október 2015 – Celoslovenské sympóziu K OČ

22. október 2015 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok K OČ

5. december 2015 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV K OČ

8. december 2015 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok K OČ

	September	Október
Po	7 14 21 28	5 12 19 26
Ut	1 8 15 22 29	6 13 20 27
St	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Št	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Pi	4 11 18 25	2 9 16 23 30
So	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Ne	6 13 20 27	4 11 18 25

Oznamy K OČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do K OČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám, prosím, oznámte e-mailom na adresu registracia@kruciata.sk alebo prostredníctvom pošty na adresu K OČ v Levoči: Kruciáta oslobodenia človeka, Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča. Ďakujeme!

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 eura) si môžete objednať na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 75 12 63 50 01/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Pravidelné stretnutia K OČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párny týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch Diecéznej charity každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštantínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

Pozvánka

Modlitebno-formačné stretnutia

Srdečne pozývame všetkých členov, kandidátov a sympatizantov K OČ na modlitebno-formačné stretnutia spojené s modlitbami za závislých, za naše oslobodenie a oslobodenie celého národa, ktoré sa konajú v Prešove v kaplnke pri kláštore sestier CJ Sancta Maria na Konštantínovej 2 (vchod z Metodovej) každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod. Najbližšia svätá omša s adoráciou bude 10. septembra 2015 a stretnutie bude 24. septembra 2015.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu K OČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk